विंशत् am Anfange eines Comp. *zwanzig*.

विंशति 1) f. *a*) *ein Zwanzig*. Das Gezählte im Pl. mit congruirendem Casus, im Gen. Pl. (Hemâdri 1,117,17) oder im Comp. nachfolgend. विंशत्यंदर् Adj. (f. आ), विंशत्यंङ्गुलि Adj. — *b*) nach Nîlak. = व्यूह *eine best. Aufstellung des Heeres* MBh. 7,36,13. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ikshvâku VP.² 3,260.

विंशतिक 1) Adj. (f. आ) *a*) *zwanzig Jahre alt*. — *b*) *aus zwanzig Theilen bestehend*. दशविंशतिकौ दमौ *Geldstrafen von zehn und zwanzig* (Paṇa). — 2) n. *Zwanzigzahl*.

विंशतिकीन in *अध्यर्ध° und *द्वि°.

विंशतितम Adj. *der zwanzigste*. भाग m. *der 20ste Theil*.

विंशतितौलिक Adj. *zwanzig* Tulâ *enthaltend* Hemâdri 1,117,14.

विंशतिप m. *das Haupt von zwanzig* (Dörfern).

विंशतिबाहु m. Bein. Râvaṇa's.

विंशतिभाग m. *ein Zwanzigstel* Gaut. 10,26. 28,5. Hemâdri 1,731,20. 732,6.

विंशतिम Adj. *der 20ste*. भाग m. *der 20ste Theil*.

विंशतिवार्षिक Adj. (f. ई) 1) *20 Jahre während* Comm. zu Âpast. Çr. 8,22,14. — 2) *nach 20 Jahren erfolgend* Jâgñ. 2,24.

विंशतिविध Adj. *zwanzigerlei* Karaka 3,7.

विंशतित्रिंशत n. *hundertundzwanzig* Lâṭj. 10,7, 11. 8,1. °शतेष्टक Adj.

विंशतिसाहस्र Adj. (f. आ) *zwanzigtausend*.

विंशतिस्तोत्र n. Titel eines Stotra Opp. Cat. 1.

विंशतीश, विंशतीशिन् und विंशत्यधिपति m. = विंशतिप.

विंशद्बाहु m. Bein. Râvaṇa's.

विंशांश m. *der 20ste Theil* Hemâdri 1,732,1.

विंशिन् 1) Adj. *aus zwanzig bestehend*. — 2) m. *a*) = विंशतिप. — *b*) *=विंशति 1) *a*).

विःकृन्धिका f. *Gequake* (nach dem Comm.).

विक 1) m. N. pr. eines Mannes. — 2) n. *a*) *Biest, Biestmilch*. — *b*) प्रजापतेः Name eines Sâman Ârsh. Br.

*विकंसा f. N. pr. einer Frau.

विंकर m. *ein best. Vogel*.

*विकङ्कट m. *Asteracantha longifolia*.

*विकङ्कटिक Adj. von विकङ्कट.

विंकङ्कत 1) m. *Flacourtia sapida* (dornig). — 2) *f. विकङ्कता *Sida cordifolia* und *rhombifolia* Râgan. 4,103.

विकङ्कतींमुख Adj. etwa *dornmäulig*.

विकच 1) Adj. *a*) *haarlos, kahlköpfig*. — *b*) *geöffnet* (von Blüthen). — *c*) *strahlend, glänzend, prangend*. Häufig in Comp. mit dem Womit oder Wovon. — 2) m. *a*) **ein buddhistischer Mönch*. — *b*) *eine Art Komet*. — *c*) N. pr. eines Dânava. — 3) *f. आ *ein best. Strauch* Râgan. 5,19.

विकचय्, °यति *öffnen* (eine Blüthe). °कचित *geöffnet, aufgeblüht*.

1. विकचश्री Adj. *von prangender Schönheit* Spr. 7840.

2. विकचश्री Adj. *dessen Pracht der Haare dahin ist* ebend.

*विकचालम्बा f. Bein. der Durgâ.

विकची Adv. mit कर् *öffnen* (eine Blüthe).

विकच्छ Adj. wohl *frei von Morästen am Ufer*.

विकच्छप Adj. *um die Schildkröte gekommen*.

विंकट 1) Adj. (f. आ und *ई) *a*) *das gewöhnliche Maass überschreitend, umfangreich, weit, gross*. — *b*) *ein ungewöhnliches Aussehen habend, ungeheuerlich, scheusslich, abscheulich, grauenhaft* Hemâdri 2,*a*,123,11. Mahâvîrak. 46,7. विकटम् Adv. *in grauenhafter Weise*. — *c*) *über die Maassen schön*. — *d*) **hervorstehende Zähne habend*. — 2) m. *a*) **eine best. Pflanze* oder *Frucht* Râgan. 6,246. — *b*) N. pr. α) eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra. — β) eines Wesens im Gefolge Skanda's. — γ) eines Râkshasa. — δ) einer mythischen Person. — ε) einer Gans. — 3) f. विकटा N. pr. *a*) *der Mutter Çâkjamuni's. — *b*) einer Râkshasî. — 4) n. *a*) **weisser Arsenik*. — *b*) **Sandel*. — *c*) *eine best. Art zu sitzen*.

विकटग्राम m. N. pr. eines *Dorfes*.

विकटत्व n. in der Rhetorik *ein an Tanz erinnernder Klang der Worte*.

विकटनितम्बा f. N. pr. einer Dichterin.

विकटवदन m. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgâ.

विकटवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten.

*विकटविषाण und *विकटशृङ्ग m. *Hirsch*.

विकटाक्ष 1) Adj. *Grauen erregende Augen habend*. — 2) m. N. pr. eines Asura.

विकटानन 1) Adj. *einen grossen* oder *scheusslichen Mund habend*. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra.

विकटाभ m. N. pr. eines Asura.

1.*विकटी Adj. s. u. विकट.

2. विकटी Adv. mit कर् *weit machen, ausbreiten* Çiç. 13,10.

*विकण्टक 1) Adj. *dornenlos*. — 2) m. *a*) *Alhagi Maurorum*. — *b*) *Asteracantha longifolia*. — विकण्टैकः MBh. 12,1585 fehlerhaft für विभर्ङ्गः oder विटङ्कैः.

विकण्टकपुर n. N. pr. einer *Stadt*.

विकत्थन 1) Nom. ag. *der da prahlt, Prahler*. — 2) f. (आ Vikramâñkak. 12,7) und n. *das Prahlen, Prahlerei*.

विकत्थनत्व n. *Lobhudelei*.

विकत्था f. *Prahlerei*.

विकत्थित n. dass. MBh. 4,60,1.

विकथा f. *nicht zur Sache gehörige Reden* Âpast. Uttamak. 185.

विकदु m. N. pr. eines Jâdava.

विकपाल Adj. *der Hirnschale beraubt*.

विकम्पन 1) m. N. pr. eines Râkshasa. — 2) n. *Bewegung* (der Sonne).

विकम्पित 1) *Adj. s. u. कम्प् mit वि. — 2) n. *a*) *eine best. Senkung des Tones*. — *b*) *eine best. fehlerhafte Aussprache der Vocale* Mahâbh. (K.) 1, 13,3 v. u.

विकम्पिन् 1) Adj. *zitternd*. — 2) f. °नी *eine best.* Çruti S. S. S. 24.

1. विकर् m. 1) **Krankheit*. — 2) *eine best. Art zu fechten*. v. l. विष्कर्.

2. विकर् Adj. *der Hände beraubt* (als Strafe) Vishṇus. 5,81.

1. विकरण 1) Nom. ag. *a*) *eine Veränderung hervorrufend*. आख्यातपदविकरणाः *Wörter, welche das als Regel geltende Unbetontsein eines Verbum finitum aufheben*. — *b*) mit und ohne प्रत्यय m. *ein zwischen Wurzel und Personalendung stehendes stammbildendes Suffix* 229,29. लुग्विकरण Adj. *kein solches Suffix habend*; Nom. abstr. °त्व n. — 2) f. ई *eine best.* Çakti Hemâdri 1,611,5. — 3) n. *a*) *das Verändern, Modificiren*. — *b*) *störende Einwirkung*.

2. विकरण Adj. *organlos* Çaṃk. zu Bâdar. 2,1,31. Nom. abstr. °त्व n. Bâdar. 2,1,31.

विकराल 1) Adj. (f. आ) *ungeheuerlich, grauenhaft* Harshak. 200,18. Kâd. 2,1,7. — 2) f. आ Bein. der Durgâ.

विकरालता f. *scheussliches Aussehen, Grauenhaftigkeit*.

विकरालमुख m. N. pr. eines Makara.

विकर्ण 1) Adj. *a*) etwa *auseinanderstehende Ohren habend*. — *b*) *keine Ohren habend, taub*. — 2) m. *eine Art Pfeil*. — *b*) N. pr. α) verschiedener Männer, unter andern eines Sohnes des Karṇa und des Dhṛtarâshṭra. — β) Pl. eines Volkes. — 3) f. ई *ein best. Backstein*. — 4) n. Name eines Sâman.

विकर्णक 1) *m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Çiva's. — 2) f. °र्णिका in बल°.